

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **TrustSoft s. r. o.**, IČO: 29137098
sídlem Kolbenova 882/5a, 190 00 Praha 9
zastoupená obecným zmocněncem J. J.
narozeným X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2021, č. j.: MD-16248/2021-160/3

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2021, č. j.: MD-16248/2021-160/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zmocněného zástupce žalobkyně J. J.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2021, č. j.: MD-16248/2021-160/3, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 22. 3. 2021, č. j.: MHMP 372904/2021/Dvo, kterým byla Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a to porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, za což byla žalobkyni podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona za použití ust. § 37 až 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), uložena pokuta ve výši 1500 Kč. Současně jí byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ust. § 95 odst. 1 z.o.p. a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobkyně se měla uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 16. 9. 2020 v 14:07 hodin v tunelu Lochkov (mimo obec), na rychlostní komunikaci Pražského okruhu ve směru jízdy k dálnici D1, jako provozovatel motorového vozidla tovární značky X., registrační značky X., nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. V daném případě nezjištěný řidič nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou na pozemní komunikaci a v úseku, kde byla dovolena rychlost 80 km/h, jel rychlostí 101 km/h; při zvažení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 97 km/h, což je o 17 km/h vyšší, než je v konkrétním místě dovoleno.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné kvůli nedostatečnému vymezení místa přestupku, neboť tunel Lochkov je v délce 1,5 km složen z úseků, na nichž se střídá obecná úprava nejvyšší dovolené rychlosti s úpravou místní. Odkázala přitom na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 5. 2017, č. j.: 4 As 234/2016-46, ze dne 11. 9. 2015, č. j.: 2 As 111/2015-42, a ze dne 10. 12. 2014, č. j.: 9 As 80/2014-37. Jelikož se žalovaný nevypořádal s argumentem o neurčitosti místa přestupku, je tím založena vada způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve smyslu rozsudků NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, a ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 As 264/2017-50.
3. V tunelu Lochkov se místní úprava provádí digitálními dopravními značkami, které ale byly při průjezdu vozidla vypnuté, a tudíž neplatilo rychlostní omezení na 80 km/h. Žalovaný pochybil, pokud neprovedl navržený důkaz výsledkem řidiče, který by potvrdil, že na tabuli, na níž lze umístit dopravní značku B20a, žádná dopravní značka nebyla umístěna. Řidič nebyl vyzván k dostavení se k podání vysvětlení, pouze byl vyzván k vysvětlení, zda řídil vozidlo, což neučinil. Poté řidič nevyužil svého práva účastnit se ústního jednání, zatímco svědeckou výpověď by měl povinnost podat. Pokud by bylo zjištění skutkového stavu založeno pouze na oznámení přestupku, nelze tím ve smyslu rozsudku NSS ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 74/2018-38, mít skutkový stav za dostatečně prokázaný. Na rozdíl od situace popsané v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2021, č. j. 1 A 127/2017-49, žalobkyně namítala umístění místní úpravy a žalovaný neodkázal na své znalosti z úřední činnosti.
4. Žalobkyně nebyla v rozporu s ust. § 62 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“) informována, že byl v daném úseku umístěn automatický prostředek pořizující záznam.

5. Řízení bylo zahájeno v rozporu s ust. § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu, poněvadž řízení o přestupku řidiče nebylo pravomocně zastaveno. Odkladný účinek odvolání se vztahuje k vykonatelnosti rozhodnutí, jenže usnesení o zastavení řízení se nijak nevykonává, proto je odkaz žalovaného na odkladný účinek irelevantní. Řízení o přestupku řidiče nebylo zastaveno v souladu s právními předpisy, poněvadž po zahájení řízení o přestupku žalobkyně již dle ust. § 125g zákona o silničním provozu nebylo možné rozhodovat o přestupku řidiče. V řízení o přestupku řidiče se neprováděly žádné důkazy, přitom se nabízelo svědectví žalobkyně.
6. V řízení byla porušena zásada absorpce při ukládání trestu. Žalovaný totiž neposoudil, zda proti žalobkyni nemělo být vedeno společné řízení. Žalobkyně přitom v odvolání odkázala na řízení, v nichž byla samostatně potrestána.
7. Žalobkyně ani její právní zástupce nedali souhlas se zveřejněním svých osobních údajů na webu NSS nebo jinde na internetu z důvodu ochrany soukromí.
8. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas.
10. Žalovaný shledal obsah žaloby totožným s podaným odvoláním žalobkyně ze dne 30. 6. 2021 a považoval za nadbytečné opakovat své již učiněné závěry. Důkaz záznamem z kamerového systému tvoří součást spisové dokumentace, s níž se žalobkyně mohla seznámit na nařízeném ústním jednání, nebyl tudíž nijak utajovaný.
11. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 16. 9. 2020 v 14:07 hodin v tunelu Lochkov (mimo obec), na rychlostní komunikaci Pražského okruhu ve směru jízdy k dálnici D1, se mělo motorové vozidlo tovární značky X., registrační značky X., provozované žalobkyní pohybovat rychlostí 97 km/h, což je o 17 km/h vyšší rychlost, než je v konkrétním místě dovoleno. Tímto jednáním mělo dojít ke spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu.
13. Součástí spisového materiálu je též karta vozidla registrační značky X., ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70311-20 ze dne 16. 7. 2020 na zařízení rychloměru CAM01001872 a fotodokumentace z místa přestupku ze dne 16. 9. 2020.
14. Na základě výzvy ze dne 12. 11. 2020, č. j.: MHMP 1719300/2020/Dvo, žalobkyně sdělila osobu řidiče J. K. Na den 2. 2. 2021 bylo nařízeno ústní jednání, k němuž se nedostavil pan J. K. ani jeho zmocněný zástupce Ing. M. J., jak vyplývá z protokolu z téhož dne, č. j.: MHMP 138216/2021/Dvo.
15. Usnesením ze dne 2. 2. 2021, č. j.: MHMP 138800/2021/Dvo, prvostupňový orgán zastavil řízení ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť nebylo možno učinit rozhodnutí o zavinění obviněného z přestupku, jelikož spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.

16. Prvostupňový orgán poté vyrozuměl žalobkyni o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla a nařídil ústní jednání na den 15. 3. 2021 (vyrozumění ze dne 3. 2. 2021, č. j.: MHMP 145404/2021/Dvo). Osoba jednající za žalobkyni ani případný zmocněný zástupce se k jednání nedostavili, což je zjevné z protokolu ze dne 15. 3. 2021, sp. zn.: S-MHMP 1475105/2020/Dvo.
17. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 22. 3. 2021 rozhodnutí (č. j.: MHMP 372904/2021/Dvo), kterým byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, za což jí byla uložena pokuta ve výši 1500 Kč. V odůvodnění prvostupňový orgán konstatoval objektivní odpovědnost provozovatele vozidla.
18. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které odůvodnila až dodatečně na základě výzvy ze dne 19. 4. 2021, č. j.: MHMP 516052/2021/Dvo.
19. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán postupoval v souladu se zákonem, a opatřené důkazy označil za vhodné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný rovněž věnoval pozornost výši správního trestu a postupu prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
22. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
23. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*
24. Podle ust. § 5 z.o.p. *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*
25. Soud se nejprve zabýval tím, zda byly splněny podmínky pro zahájení a vedení správního řízení s žalobkyní coby provozovatelkou předmětného motorového vozidla, když přezkoumávané řízení bylo zahájeno dříve, než bylo pravomocně zastaveno řízení o přestupku řidiče. Řízení o přestupku řidiče bylo zastaveno usnesením, přitom dle ust. § 76 odst. 5 s.ř. nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek, tudíž je předběžně vykonatelné. Usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče tak nabylo účinků doručením panu J. K. a jeho obecnému zmocněnci, nikoliv až právní mocí. Souběžné vedení řízení o přestupku řidiče a přestupku provozovatele, jež by mohlo být problematické, lze proto konstatovat

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

pouze v okamžicích, kdy po zahájení řízení o přestupku provozovatele nebylo usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče předběžně vykonatelné. Ze správního spisu vyplynulo, že usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 2. 2. 2021 bylo doručeno panu J. K. dne 9. 2. 2021 a jeho obecnému zmocněnci dne 5. 2. 2021. Vyrozumění o zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla bylo doručeno žalobkyni dne 5. 2. 2021, přitom právě až doručením vyrozumění bylo s žalobkyní zahájeno přestupkové řízení (§ 78 odst. 2 věta první z.o.p.). Soud sice shledal drobnou procesní vadu ve vedení přestupkového řízení s žalobkyní coby provozovatelkou v době, kdy nebylo vykonatelné usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, ale neseznal v ní vadu takového charakteru, aby zakládala nezákonnost rozhodnutí o věci samé, mj. i proto, že doba překryvu vedení obou řízení byla zcela marginální.

26. Soud přisvědčil žalovanému ohledně splnění podmínek pro vedení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Pan J. K. se sice k dotazu prvostupňového orgánu identifikoval jako pravděpodobný řidič vozidla, dále však na výzvu prvostupňového orgánu nereagoval. Na základě předvolání k podání vysvětlení se bez omluvy nedostavili ani pan J. K., ani jeho obecný zmocněnec Ing. M. J. K. Zahájení řízení o přestupku konkrétního řidiče bylo třeba prokazatelnějšího vyjádření, jež však pan J. K. zmařil nedostavením se k podání vysvětlení.

27. Fotografie, které jsou součástí spisového materiálu, soud pokládá za dostatečně průkazné. V rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j.: 2 As 103/2020–19, se NSS vyjádřil k průkaznosti fotografie zaznamenané rychloměrem, když v právní větě uvedl: *„Má-li být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“* Z fotografií obsažených ve správním spisu je zjevná celá registrační značka vozidla, což umožňuje jeho zcela jednoznačnou identifikaci. V jaké lokalitě bylo fotografováno, vyplývá z údajů na fotografiích, vozidlo je zachyceno dostatečně a nic nenasvědčuje nemožnosti změřit vozidlu takto zachycenému jeho rychlost.

28. Náležitostí vymezení místa spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve výroku správního rozhodnutí se NSS zabýval v rozsudku ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 As 214/2014-48, v němž NSS dovodil, že *„dle § 77 zákona o přestupcích platí, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí je to, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu.“* U přestupků překročení nejvyšší povolené rychlosti bude místo spáchání přestupku určeno určitým úsekem komunikace, přičemž dostatečnost takového vymezení bude záviset na okolnostech případu. Na druhou stranu ve smyslu rozsudku NSS ze dne 6. 9. 2021, č. j. 8 As 294/2019-37, nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. V každém individuálním případě je pak nutno posuzovat, zda je úsek komunikace popsáný ve výroku rozhodnutí o přestupku Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být skutek zaměněn s jiným (viz rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, a ze dne 11. 3. 2016, č. j. 4 As 270/2015-42).

29. Žalobkyně poukazovala na pochybení spočívající v nedostatečné identifikaci místa přestupku. Soud se s tímto argumentem neztotožňuje, neboť fotodokumentace z místa přestupku, tzn. prvotní důkazní prostředek zařazený hned na začátku spisového materiálu, obsahuje dva snímky. Snímek z času 14:07:13 hodin dne 16. 9. 2020 z místa označeného jako „*tunel Lochkov (mimo obec), směr D1, výjezd, pruh 1*“ přímo obsahuje údaj o GPS souřadnicích. Žalobkyně byla v rámci předvolání k ústnímu jednání provozovatele vozidla ze dne 3. 2. 2021, č. j. MHMP 145404/2021/Dvo, informována o svém právu vyjádřit se před závěrem ústního jednání k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s.ř. Pokud by se žalobkyně či její zmocněný zástupce dostavili k jednání, byli by s faktem GPS souřadnic seznámeni po zhlédnutí snímků ve fotodokumentaci. Soud zároveň konstatuje, že případné vymezení polohy místa přestupku pomocí GPS souřadnic není povinnou náležitostí rozhodnutí o přestupku. Jestliže ve výroku prvostupňového rozhodnutí figuruje údaj „*v tunelu Lochkov (mimo obec), směr k D1, výjezd, pruh 1*“, je místo přestupku dostatečně identifikováno.
30. V rozsudku NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 4 As 234/2016-46, se za dostačující vymezení místa přestupku pokládá, pokud je ve výroku prvostupňového rozhodnutí výslovně uvedeno, že přestupek byl spáchán v prostoru úsekového měření rychlosti, tj. v měřeném úseku, který je jednoznačně vymezen umístěním dlouhodobých stacionárních radarů. Pokud je pak na fotografiích pořízených radary i na jejich ověřovacím listu doložena délka měřeného úseku, přičemž všechny tyto informace se překrývají, nelze pochybovat o jejich pravdivosti, což odpovídá posuzovanému případu. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí se přitom konstatuje, že porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-42, se věci netýká, neboť jím byla označena za nedostačující identifikace místa přestupku spočívajícího ve stání motorového vozidla bez zaplaceného parkovacího poplatku, pokud se v rozhodnutí správního orgánu určí jen ulice, a nikoli její část s příslušnou dopravní značkou. V rozsudku NSS ze dne 10. 12. 2014, č. j. 9 As 80/2014-39, bylo shledáno nedostatečně konkrétním vymezení místa přestupku formulací „*na pozemní komunikaci I/37 v obci Ostrov nad Oslavou*“, což podle názoru soudu nelze srovnávat s identifikací „*tunel Lochkov (mimo obec), směr D1, výjezd, pruh 1*“.
31. Žalobní námitka týkající se nejednoznačné identifikace místa spáchání přestupku nicméně z velké části směřovala k nevypořádání příslušné odvolací námitky žalovaným. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí danou odvolací námitku nevypořádal výslovně, nicméně vysvětlil, že v celém tunelu mohla být nejvyšší povolená rychlost 80 km/h, z čehož implicitně vyplývá dostatečnost vymezení místa spáchání přestupku charakterizovaného jako tunel Lochkov, zvláště když rychlost vozidla byla změřena úsekovým rychloměrem. Jak konstatoval též NSS např. v rozsudku ze dne 17. 4. 2020, č. j.: 5 As 109/2019-45, nevypořádání každé dílčí námitky ještě samo o sobě nepřezkoumatelnost nezakládá. Odůvodnění žalovaného tudíž v uvedeném aspektu ještě ob stojí. Na druhou stranu bude namístě, aby žalovaný v novém řízení předestřenou odvolací námitku vypořádal alespoň stručně i explicitně.
32. Ohledně žalobcem uvedených pochybností stran umístění dopravní značky B20a stanovující rychlost na 80 km/h musí soud poukázat na fotografii z výstupu z rychloměru Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

zařazenou jako č. 1. 5 správního spisu, dle které byla v době měření stanovena maximální dovolená rychlost na 80 km/h. Z toho je též patrné, že prokazování úpravy nejvyšší dovolené rychlosti k danému místu bylo dostatečné, neboť dle judikatury NSS k prokázání nejvyšší povolené rychlosti primárně postačuje záznam z měřicího zařízení a ověřovací list k měřicímu zařízení (srov. rozsudky ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54 a ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 As 50/2015-38); ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 s.ř., tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na základě výstupu z rychloměru tudíž správní orgány neměly pochybnosti o nejvyšší dovolené rychlosti v daném úseku ve výši 80 km/h a ke stejnému závěru dospěl i městský soud, nejvyšší povolená rychlost v okamžiku měření tak byla bez dalších pochybností prokázána. S ohledem na to, že v tunelu Lochkov se nachází proměnlivé značení, které umožňuje reagovat na aktuální dopravní situaci změnou maximální dovolené rychlosti, je výstup ze silničního rychloměru, na kterém je vymezeno aktuální omezení rychlosti v době měření, dostatečný k prokázání nejvyšší dovolené rychlosti. Jak uváděl žalovaný, skutkový stav ohledně nejvyšší dovolené rychlosti byl zjištěn dostatečně; jak doplňuje soud, nebylo proto další dokazování namístě, krom toho nebylo ani zjištěno, kdo byl řidičem vozidla (proto bylo vedeno řízení s žalobkyní coby provozovatelkou), nebylo tak ani zřejmé, kdo by měl být jako řidič vyslechnut. Nad rámec uvedeného lze doplnit, že případná technická norma omezující maximální rychlost v tunelu na 80 km/h, o níž hovořil žalovaný v napadeném rozhodnutí, by uvedené dále dotvrzovala, nicméně text normy není obsažen ve správním spisu, proto z něj nebylo možno vycházet; fotografie výstupu z rychloměru však rychlostní limit prokázala dostatečně, odůvodnění žalovaného tudíž ob stojí. Tuto námitku tak soud neshledává důvodnou.

33. K návrhu na dokazování soud navíc zdůrazňuje následující. Žalobkyně v odvolání navrhovala provedení výslechu pana J. K., přičemž žalovaný v prvním odstavci na s. 4 napadeného rozhodnutí vysvětlil, proč tento důkaz shledává bezpředmětným. Podle názoru soudu tím bylo vyhověno požadavku plynoucímu ze žalobkyní zmiňovaného rozsudku NSS ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 As 264/2017-50, na povinnost zdůvodnění neprovedení navrženého důkazu. Zjištění skutkového stavu ve věci rovněž nebylo založeno pouze na oznámení o přestupku, což bylo shledáno nedostatečným mj. v rozsudku NSS ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 74/2018-38.
34. Další dvě žalobní námitky však soud shledal důvodnými.
35. Policie České republiky je (podobně jako obecní policie) povinna zveřejnit informaci o zřízení stálého automatizovaného systému k detekci přestupků (§ 62 odst. 2 zákona o policii). Žalobkyně uplatnila v doplnění odvolání výslovnou odvolací námitku, že informace zveřejněna nebyla. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyslovil pouze k otázce oprávnění policie měřit rychlost, avšak otázku zveřejnění informace zcela pominul, čímž zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Nyní řešená situace, kdy byla uplatněna výslovná odvolací námitka, se přitom diametrálně liší od případů, kdy bylo podáno toliko blanketní odvolání následované zcela povšechným obecným tvrzením v žalobě. Soudu tudíž nezbylo než žalobkyni stran uplatněné žalobní námitky přisvědčit.
36. Žalobkyni bylo též nutno přisvědčit stran její námitky nevedení společného řízení. V doplnění svého odvolání žalobkyně uvedla spisové značky konkrétních přestupkových řízení, v jejichž případě se domnívá, že by mohly být splněny podmínky pro vedení společného řízení, resp. by alespoň mohly být vzaty v potaz při rozhodování o sankci. Na

s. 5 napadeného rozhodnutí žalovaný k této odvolací námitce uvedl pouze obecnou informaci, že „v tomto řízení správní orgán I. stupně vyhledával možné spáchané přestupky, které by u něj byly vedeny, avšak žádné neshledal.“ Zcela tedy chybí vysvětlení, proč u konkrétních přestupkových řízení nemělo být vedeno společné řízení s nyní projednávanou věcí; zároveň je třeba shodně s žalobkyní zdůraznit, že v rozhodnutí prvostupňového orgánu nebyla otázce společného řízení věnována pozornost. Soud nepřehlédl, že na s. 146 a 147 správního spisu je k namítaným souběžným věcem uvedeno stručné vyjádření prvostupňového orgánu, avšak jde až o vyjádření prezentované po vydání prvostupňového rozhodnutí, zároveň nejde o vyjádření žalovaného, který jediný je oprávněn o odvolání rozhodnout. Žalovaný sice mohl vycházet z vyjádření prvostupňového orgánu, ale na jeho základě byl povinen provést autonomní posouzení, což neučinil a zatížil tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností i v tomto ohledu. Ostatně, jak je soudu známo z úřední činnosti, žalovaný v jiných obdobných případech postupoval řádně a ke konkrétním věcem, kde mělo být dle názoru účastníků vedeno společné řízení, se ve svých rozhodnutích k odvolací námitce výslovně vyjádřil. I tato žalobní námitka tak byla důvodná.

37. Z výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V novém řízení žalovaný přezkoumatelně vypořádá všechny odvolací námitky, zejména se vysloví, zda policie zveřejnila informaci o zřízení automatizovaného technického prostředku, přičemž si nevystačí s odkazem na webové stránky, ale vytištěný dokument prokazující uvedenou skutečnost k rozhodnému dni učiní součástí správního spisu, dále se žalovaný alespoň stručně vyjádří k tomu, proč ve vztahu ke konkrétním věcem předestřeným v odvolání nebyla porušena zásada absorpce. Žalovaný taktéž explicitně vypořádá tvrzení o nedostatečném vymezení místa spáchání přestupku a bude-li stran nejvyšší dovolené rychlosti vycházet z technických norem, učiní i je součástí správního spisu. K zrušení prvostupňového rozhodnutí naopak soud nepřistoupil, jelikož napadené rozhodnutí zrušil toliko pro vady, k nimž došlo až v průběhu odvolacího řízení.
38. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
39. Návrh žalobkyně na anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas, je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
40. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), a dle § 57 odst. 2 s.ř.s. náhrada DPH v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce